

faar en Andel i den forøgede Byrde, en Andel, der vil blive akkurat saa meget større, som dens Særfortjeneste er større, og Skatteforøgelsen vil altsaa netop virke stærkt paa Skibsfarten. Men paa den anden Side: Hvorfor skal man danne Modsætninger her i Landet ved at beskatte enkelte Erhverv og lade andre gaa mere eller mindre fri? Jeg skal pege paa, at f. Eks. Handelen menes at have haft store Indtægter. Den er ogsaa ramt gennem Merindtægtsskatteloven, men hvis visse Grene af denne paa lignende Maade som Skibsfarten har haft ekstraordinært store Indtægter, hvorfor skal de da ikke rammes paa samme Maade som Skibsfarten? Jeg skal slutte med disse Ord for ikke at gøre Forhandlingerne længere. Det er mit Haab, at det under denne Sags videre Behandling vil vise sig, at man ganske kommer bort fra en Række af de Principper, der er lagte til Grund for dette Lovforslag. Jeg haaber, man kommer helt bort fra Bruttoafgiften og helt bort fra dette at stille store Midler til Disposition for Indenrigsministeren efter hans Forgodtbeholdende, og jeg haaber, at den Opfattelse mere og mere maa gøre sig gældende, at vil man tage af de store Indtægter, bør dette gøres ad den normale Beskatnings Vej og saaledes, at alle store Indtægter i Landet rammes paa ensartet og ligelig Maade.

Indenrigsministeren (Rode): Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) rettede et Spørgsmaal til det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard), som jeg i Grunden havde ventet, at dette ærede Medlem havde besvaret. Hvorfor, spurgte det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds, sender ikke det ærede Medlem fra Æbeltoft og hans Meningsfæller disse Lovforslag tilbage til Regeringen og forlanger dem lavet om af Administrationen i Stedet for selv at sidde her og arbejde med dem? Det ærede Medlem mente, at det kom af en ubegribelig Lyst til at hjælpe Regeringen. Jeg havde ventet et Svar fra det ærede Medlem fra Æbeltoft og skal nu forsøge at give et Svar i hans Sted. Man kunde maaske tænke sig, at en vilde have sagt: Ja, Grunden til, at Venstre og det ærede Medlem fra Æbeltoft ikke handler saaledes, men arbejder med Sagerne og saaledes hjælper Regeringen, er i Grunden den samme som den, af hvilken det konservative Folke-

parti har henstillet til Regeringen ikke at udskrive Valg. Det kunde tænkes, en vilde sige saaledes. Men det tror jeg ikke er den egentlige Grund. Jeg tror, den egentlige Grund er den ganske simple, at det ærede Medlem fra Æbeltoft ikke indlader sig paa noget, han ikke kan, og det ærede Medlem fra Æbeltoft kan aldeles ikke sende Regeringens Forslag tilbage til Regeringen. Det kan maaske dette ærede Medlems Meningsfæller i Landstinget, hvis de kan blive enige med de Meningsfæller, som det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds har i Landstinget. Men her afstaar det ærede Medlem selvfølgelig fra saadanne Planer, som han aldeles ikke er i Stand til at udføre. Jeg kan forstaa, at det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds kan komme ind paa denne Tro, som stammer fra den Forestilling, at han, det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds, og hans Parti og saa det ærede Medlem fra Æbeltoft og hans Parti er de egentlige regerende her i Landet, de egentlige Herrer i Landet. Den Tilstand, som forefindes her i Folketinget, glemmer de, fordi de ikke kan komme ud af den Forestilling, at de er de egentlig regerende. Jeg kan ogsaa forstaa, at det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds af det ærede Medlem fra Æbeltofts Taler undertiden føres hen til den Opfattelse, for i sin Tale sagde det ærede Medlem fra Æbeltoft, idet han talte om, hvad det var, han ønskede med Hensyn til Kontrol: Det, Rigsdagen vil, er Kontrol overfor Regeringen paa det og det Punkt. Hvis Rigsdagen ønsker disse Forhold forandret, hvis Folketinget ønsker Forandring med Hensyn til den Maade, hvorpaa Prisreguleringen ordnes, sker det selvfølgelig. Men det er jo aldeles ikke Rigsdagen, som har ønsket disse Forhold forandret. Den eneste Gang, Forholdene har ført til en Udtalelse her i Folketinget, som jo det ærede Medlem stadig mener er det førende og bestemmende Ting, har dette Folketings store Flertal tilkendegivet sin Billigelse af Regeringens Politik paa dette Omraade og sin Tilslutning til den Maade, hvorpaa den førtes. Det er altsaa ogsaa en Reminiscens fra tidligere Tid, naar det ærede Medlem taler om, hvad Rigsdagen vil. Det kan godt være, at det ærede Medlem og hans Parti ønsker noget saadant, men Rigsdagen som saadan har hidtil ønsket de forhaandenværende Tilstande opretholdt.

Jeg tror nu ogsaa, at der er yderligere en Grund, hvorfor det ærede Med-